

е, казалъ Нейко и засмѣялъ са.

Не можалъ Танчо да претърпи тоя адскя смѣхъ, и извикалъ: „Прости ма, господи, че погубвамъ една християнска душа!“

— Щомъ Танчо изрѣкалъ тия думи, то са спусналъ, хваналъ Нейка за рамото, и рѣкалъ му: „Помоли са богу да ти прости грѣхове! Ти, вонѣщо куче, много хорица си убилъ, много жени си расплакалъ до сега; но днесъ е дошалъ рѣдъ да пукнешъ и ти.“

— Олеле, рѣжатъ ма!.. — Спасете ма.. Танчо Га-ли-ли-и... извикалъ Нейко; но не договорилъ, защото Танчо съ лѣвата си ръка го хваналъ за гушата; а съ дѣсната — му расиралъ корѣмътъ. Нейко запъшкалъ и падналъ на земята, като снопъ.